

v torek, četrtek in soboto
izhaja in velja v Mari-
boru brez pošiljanja na
dom za vsako leto 8 gl. — k.
za pol leta . . . 4 . . . k.
za četrt leta . . . 2 . . . 20 . . .

Po pošti:
za vsa leta 10 gl. — k.
za pol leta . . . 5 . . . k.
za četrt leta . . . 2 . . . 60 . . .

Vredništvo in opravništvo
je na stolnem trgu (Dom-
platz) hiš. št. 179.

SLOVENSKI NAROD.

Opomba:
Za vsakdo (svetopis-
nina) se plačuje
6 kr., če se naline 1 krat
6 kr., če se tiska 3krat
4 kr., če se tiska 3krat,
vse pisavne se plaču-
jejo po prostoru.

Za vsak tisk je plačat-
kolek (atempej) za 30 k.
Kopirski se ne vrstajo,
dopisi naj se sлагovljo
frankujejo.

Št. 89.

V Mariboru 31. julija 1869.

Tečaj II.

Slovenski rojaki!

Ni še preteklo leto in dan, ko ste se na naše in naših narodnih prijateljev povabilo na tisoče in tisoče zbrali na slavni tabor v Žavcu, da se te se posvetovali in sklepali o tem, kako bi moglo osiromašeno in v vednostih zaostalo slovensko ljudstvo svoje nepopoljno stanje zboljšati si in vredno v vrsto stopiti k drugim avstrijskim narodom. 16.000 Slovencev vseh starosti in stanov Vas je kakor iz enega grla v Žavcu izreklo, da si morete boljše prihodnost le potem pridobiti, ako sa Vam dadé iste pravice, ktere zdaj v našem cesarstvu uživa samo nemški in magjarski narod. Ravno tako enoglasno ste potrdili, da se more to le zgoditi, ako se zedinimo vsi Slovenci v eno celoto.

Vaši glasovi, ki so se 6. septembra lanskega leta mogočno razlegali po prelepi Savinski dolini, niso ostali glas upijočega v puščavi. 85.000 Vaših rojakov iz vseh krajev razkosane slovenske domovine Vam je medtem na 7 taborih ponudilo svojo bratovsko roko in Vam zastavilo besedo in roko, glavo in srce, da ne odnehamo, predno ne dosežemo vsega, kar smo za potrebno spoznali.

Narodni nasprotniki, zlasti narodni odpadniki so srpo gledali na slovenski narod, ki se je začel zbujaati iz tisočletnega spanja in tirjati svoje človečanske pravice. Naše narodne branitelje, ki so se po zborih in časniki-kih potezali za blagor in srečo slovenskega naroda, so črnili: naše tabore so zaničevali, našim taborskim sklepom so se posmehovali.

Vendar to vse še našim nasprotnikom ni bilo dovolj; saj s takim ravnanjem vendar niso mogli taborskih sklepov ovreči, ne naše pravične tirjatve utajiti. — Nekteri možje, ki so se žalibog zopet in zopet skazali kot najhujše sovražnike slovenskega ljudstva, sklenili so napravljati nemške tabore na slovenskih tleh in si od tega obetali, da bodo slovensko ljudstvo ločili od njegovih voditeljev, do katerih je imelo in še ima toliko opravičeno zaupanje.

V teh besedah je izrečen namen in pomen tako imenovanega „ustavnega zbora“ v Slovenski Bistrici. Nemci in njih nemški privrženci, ki so bili ta zbor sklicali, so se sicer prepričali, da se slovensko ljudstvo njihovega pomenkovanja ni hotelo udeležiti, vendar so sklenili na 8. dan avgusta sklicati enak shod tudi v Celju. Takrat pa so segli naši narodni nasprotniki še nekoliko dalje. Sklicali so v tako imenovani hrastovi gozdič (Echenwaldl) pri Celji očitni shod (tabor) pod milim nebom. Kakor Vam je znano, bo hotel ta zbor v Vašem imenu sklepati o Vaših najsvetejših zadevah, zlasti bo hotel izreči, da se na toliko kosov razdeljeni

Slovenci ne bi smeli združiti v eno politično celoto, in da naj Slovenci kakor do zdaj tudi v prihodnje na lastni zemlji živé pod tujo nadvlado.

Prebivalci savinske doline in celjskega okrožja, dragi rojaki, ki ste pri volitvah, pri taborjih in v vsakdanjem življenju tako možki in čvrsti stali okrog narodne slovenske zastave — izgled in ponos svojim rojakom — ako nočete zapustiti svojega slavnega mesta in poklica; ako nočete, da bi tuji v Vašem imenu sklepali o Vaših narodnih pravicah, ako nočete sami zatajiti in preklicati tirjatev, ktere ste lansko leto na Žavskem taboru tako navdušeno izrekli; ako nočete preklicati pooblastil, ktera ste dali svojim narodnim deželnim poslancem, ki se s tolikim poštovanjem in na vso moč poganjajo za Vaše in naše pravice, za Vašo in našo srečo; ako vsega tega nočete, — in vemo da tega nočete in ne morete hoteti — pridite v **nedeljo 8. avgusta ob pol enajsti uri zjutraj v hrastovi gozdič poleg Celja.** Pridite vsi, ki se še spominjate veličastnega tabora žavskega, pridite vsi, katerim je mar za čast slovenskega imena in poštenja, pridite in brez strahu izrečite: **Sklepi žavskega tabora so še denes naši neomahljivi sklepi! Živela Slovenija!**

Na imenovanem kraji Vas bomo čakali ne le mi podpisani, ampak še drugi prijatelji in zagovorniki slovenskega ljudstva. Pričakujemo Vas tem bolj in tem več, da svetu pokažemo, kako se čutimo složne in edine s svojimi poslanci in zagovorniki. Tu hočemo izpričati, da se ne borujemo za drug namen, nego za to, da se vresniči vzvišena beseda našega presvitlega cesarja: „Avstrija naj bo velika domovina, ki hoče z enako pravico, z enako ljubeznijo objemati in gojiti koristi in posebnosti vseh svojih narodov, naj že govore ta ali oni jezik!“

Nemci napravijo na ta dan za-se še drugih veselie in gostij. Teh se toliko časa ne moremo udeleževati, dokler nam ne pritegnejo, da je naše prizadevanje pravično. Udeležimo se samo očitnega shoda! Pri vsem pa ostanimo resni, mirni, trezni pa odločni; ne žalimo nikogar, pa se tudi ne pustimo od nikogar žaliti; tako se bo tudi naš nasprotnik prepričal, da slovensko ljudstvo ne sovraži nobenega naroda, da pa hoče samo določevati o svoji zdajnosti in prihodnosti. Kakor vselej, naj nam velja zlasti 8. avgusta modri prigovor:

Ne stori, pa tudi ne trpi krivice!

Živeli Slovenci! Živela Slovenija!

Na slovenskem Štirskem konec julija meseca 1869.

Janez Lipold, posestnik, župan v Mozirji, deželni in državni poslanec. Joža Lipold, pos. odb. okrajn. zastopa v Gornem Gradu. Janez Stular, pos., prvi obč. svetov. v Mozirji, And. Cesar, pos., obč. odbornik v Mozirji. Franc Hofbauer, pos., obč. odbornik v Mozirji. Jur Kolenc, pos., drugi obč. svet. v Mozirji. Jan. Konečnik, pos. obč. odbor. v Mozirji. Tone Goršičer, pos., obč. odb. v Mozirji. Ant. Žuža, pos., župan v Žavcu, obč. odb. vel. Pirešče. Ant. Sager, pos., prvi obč. svetov., Avg. Senica, drugi obč. svetov. v Žavcu. Jož. Žigan, posestn., obč. odb. v Žavcu. Jak. Janič, posestn. in trg. v Žavcu. Vinc. Janič, posest., občin. svetov. v Žavcu. Jan. Cotl, posestn., občin. svetov. v Gotovlah pri Žavcu. Tone Žuža, Joža Recher, Ant. Sager, posestniki v Žavcu. Drag. Žuža, pos., obč. odbornik v Petrovčah. Jan. Hausenbiller občin. odbor. vel. Pirešce in v Žavcu. Fr. Koblak, veliki posestn., obč. odbor. vel. Pirešce in v Žavcu. Fr. Peška, obč. tajnik v Žavcu. Ernst Širca, pos., trgovec v Žavcu. Jak. Kos, posest. v Žavcu. Jak. Ježovnik, posest. in župan, Vinko Tratnik posestn., Fr. Čehan, posestn. v vel. Pirešci. Janez Golavšek, posestn., župan, Jože Koreut, Jože Poteko, posestn., obč. svetov., Jože Privšek, Tom. Šuler, Lovro Ciljensček, Jaka Golavšek, Ant. Pintar, Jože Golavšek, Jur Gozdnikar in Mart. Poteko, posestn. in obč. odborniki v Grižah. Jan. Jošek, Jan. Pišek, Jak. Dušak, Jak. Basle, Jak. Ciljensček, Jer. Pikel, Jer. Novak, Alojz Podlešnik, Tom. Kačnik, Jan. Germačnik, Mart. Germačnik, Jan. Poteko, Jože Zupane, Franc Svet, Miklavž Gužaj in Franc Dolinar, kmetje v Grižah. Ivan Žuža, rudarski lastnik, dež. poslanec, Jaka Janežič, lastnik tvornice v Grižah. Janez Vivot, kmet v Dolcu, Miha Kostajnsček, posestn., okr. odbornik v Grižah. And. Goršček, posestn. župan, Ivan Usen, Mat. Trglav, Fr. Žuraj, Jože Planinšek posest. v Petrovčah, Jože Muteč, And. Grabner, Cvetko Žager, postn. in občinski svetov. v Petrovčah. Jože Ciljensček, Jože Povh, Primož Frece, posestn. v Drešinji vasi. Mat. Zupane, Jernej Žager, Val. Pikel, Franc Žager, Jur Rotar, Iv. Robida, Miha Holobar, Ivan Kovač, Matija Krajšek, Jože Bredovnik, Ivan Lepovšek, Franc Pazarine, Jur Erber, Matija Reznik, Jak. Kramer, Jože Svet, Dav. Goršek, Blaž Osterman posest., Mart. Delakorda obč. odborn., Miha Privšek, Jur Pospeh, Davor. Holobar, Joža Jelovšek, Fr. Ježovnik Mart. Kuder, posestn. in obč. svetovalci v Petrovčah. Boštjan Vratarič posestn., župan, Val. Dremel, obč. odbornik, Karl Vrčar, Fr. Korošček, posest., obč. svetov., Val. Stor, posest. obč. odbor. v Vojuniku. Ant. Gorečar, pos., župan, Jože Lipuš, pos., obč. svetov. v Višnjavi. Fr. Orozel, pos., žup. na Doberni. Martin Kopač, veliki posestnik v Anderburgu. Dr. Gust. Ipavec, zdravnik, župan pri St. Jurju pod Rifnikom in okrajni zastopnik. Miklavž Ripšl, ranocelnik, Matija Kaučič, trgovec, obč. svetov., Jože Zdolšek, posestnik, obč. svetov., Jur Mastnak, posestnik, obč. svetov. v St. Jurju. Januz Hron, posest. v Hrušovcu, obč. svetov. M. Jeušinek, posestnik v Verhu, obč. svetov. Janez Kukovič, posest. pri St. Jurju, obč. odbornik. Jaka Žveglar, posest. na Rifniku, obč. odbornik. Janez Golob, posest. v Novivasi, obč. odbornik. France Slomšek, posest. v Brezji nad Slomom, obč. odbornik. Miha Sivka, posest. na Grobelem, obč. odborn. Matija Regula, posest. pri St. Jurju, obč. odborn. J. Obreza, posest. v Kruševcu, obč. odborn. Martin Oset, posest. v Hrušovcu, obč. odborn. Jakop Fiedler, posest. pri St. Rosaliji, obč. odborn. Martin Matekovič, učitelj, Matija Doberšek, obč. uradnik, Martin Šinuk, kovač in posest. pri St. Jurju. Josef Grabler, trgovec, župan na Ponkvi, odbornik okrajnega zastopa v Šmarji. Gasper Senica, posest., obč. svet., France Podgoršek, posest., obč. odborn. na Ponkvi. Andr. Elsbacher, trgovec, Janez Orožen, posest., urban židarišč, zdravnik, obč. odborn. v Laškem trgu. Martin Lapornik, veliki posest. v St. Jurju, obč. odborn. na Ponkvi. Jernej Hram, posest. v Jagodčih pri Laškem. Bartl. Kacič, posest. župan, pri St. Kristofu pri Laškem. Janez Petek, posest. odborn. občine St. Kristofa pri Laškem. Janez Drobnič, posest. v Laškem trgu. Markus Kuces, posest. v Lakomnem pri Laškem. Jožef Leskošek, posest. v Leskovcu. Miha Bizjak, posest., obč., svetov., Anton Grabič, mlinar, posest. obč. odborn. v Teharjah. Leop. Šventner, trgovec, župan, odborn. okrajnega zastopa, France Šentak, posest., obč. odborn., odborn. okrajnega zastopa, Jožef Muzi, posest., obč. odborn. Janez Vinter, posest., župan pri St. Jurju pod taborom, okrajni odbornik, Luka Gradišnik, posest., zdravnik in obč. odborn., Gasper Šorn, posest., župan v Grajski vasi, okrajni odborn. na Vranjskem. Martin Krašovec, posest. obč. odborn. pri St. Jurju pod taborom. Anton Grušovnik, posest., obč. svetov. v Doberni. Matija Pokun, župan, J. Jamnik, posest., obč. svetov. pri Novi cerkvi. Štefan Poseunik, grajsčak, trgovec, Jos. Toplak hišni posest., Mor. Ripšl, France Kapus, trgovci v Celji. Franc Skaza, veliki pos., predsedn. okrajnega zastopa v Šmarji. Dr. Jože Vošnjak, dež. poslanec v Slov. Bistrici. Lovro Stepišnik, mlinar v gor. Lžonici. Dom. Čolnik, veliki posest. na Dervanji. F. Divjak, posest. v Frauhajmu. Dr. Ferd. Dominkuš, odvetnik, Fr. Rapoc, koncipijent, Drag. Koceli, koncipijent, Jože Jurčič, pisatelj, Dr. Mat. Prelog, dež. poslanec in vrednik „Slov. Gospodarja“, Anton Tomšič, vrednik „Slov. Naroda“ v Mariboru.

benevolentiam. Prašal je občinske može, kaj mislé o združenji občin, in ko mu odgovori, da za njihovo občino ne kaže nikakor prav, da želé ostati sami, mogočno zaviše svoje brke in odgovori, da to ni nič, — združiti se morajo. Ker to hoče boga vedi kdo. Siromašni kmetje, ki so posebno v Istriji najposlužnejši sluge vsacega pisarja, če bi bil tudi samo birič ponižno poobesijo svoje glave, da so zadovoljni s tem, kar je visoki gospod rekel, da mora biti, vendar izrečejo svojo ponižno željo, da naj bo vsaj županov sedež na središči županije. Vis. gospod jim to zatrdi obljubi, in oni mu verujo, ker jim je po volitvi za poslanca lastnoročno pismo poslal, „da če po mogućnosti raditi, da se vam olakša in poboljša Vaše stanje!“ No ko v zboru ta županija na vrsto pride, predlagal je poročevalec županov sedež v najskrajnjem gradu, ker drugje nikjer ni „intelligente persone.“ Naš visoki gospod branitelj pa je mirno sedel in tiho molčal, — in tako mnogo županij v Istri. — Pride dan volitve srenjskih mož. Volitva je bila v najskrajnjem gradu, kamor so imeli nekovi volilci štiri ure hoda, a se niso prestrašili pota, temveč večina se je složila, da bodo volili može iz svoje srede. Okrajni glavar je tri dni predsedoval volitvi in ni zapazil nikakoršne nepravilnosti, zmiraj upajoč, da najdalji volilci ne bodo prišli, pa bodo možje iz njemu priljubljenega grada imeli večino glasov. Ali visoki g. uradnik se je zmotil, njegovi varvanci so šli raje kapus sadit, mesto v sosedovo hišo oddajati svoj glas, dalni volilci so pa prišli skoraj do moža in predobili so. To se vé, visok. gospodu ni bilo všeč, zato iskal in našel je nepravilnost. Namestnike srenjskih mož volili so v vsakem oddelku samo tri mesto štiri. — Zakaj pa okrajni glavar, ki je tri dni volitvi predsedoval, ni poznal zakona??! — Ali volilci še to pripovedujejo, da so prvi dan na svojih lističih imeli zapisane 4 namestnike ali visoki predsedujoči gospod je zapovedal voliti samo tri! —! — Zdej 29/7 bo druga volitva. Kmetje godrnjajo in posebno onega visokega gospoda dolže, da je vsega kriv. — Verovali smo mu, a mu nečemo v drugo

Iz Trsta, 29. julija. [Izv. dop.] — Empfangsbestätigung. Ueber eine metale (?) und eine halsbinde, welche von seite des k. k. postencommandanten zu Prosecco abgenommen wurde. Prosecco am 25. Juli 1869. Lorber m. p. Führer. Ta „empfangsbestätigung“ je dobil preteklo nedeljo nek dobroznan slovenski rodoljub iz Trsta, ki se je predznil stopiti s svetinjo od pivškega tabora in zavratinikom, na katerem so bile videti rudeče, bele in modre barve, pred vodijo proseških žandarjev. Ta čuden trabant se je hotel s silo polastiti svetinje in zavratinika, ko pa po dolgem prepiru previdi, da vse žuganje s „špaciranjem v luknjo“ nič ne pomaga, se je vsedel, ter v visoki svoji modrosti napisal spredaj omenjeni dokument v čisti (?) nemški pisavi. — Prašaje vodijo, od kodl dobiva ukaze za take neopravičene napade, pokaže brž skrivni dopis od ljubeznjivega g. Möringa, v katerem žandarjem naroča, naj zabranjujejo nositi v tržaški okolici svetinje od vižmarskega tabora — ali imajo tudi enak ukaz gledé svetinj s podobo Garibaldija, ktere nosijo tržaški Lahoni, nam ni znano; — razen tega Möringovega ukaza pa še pokaže drugega magistratnega, s katerim je mislil opravičiti konfiskacijo zavratinika. Naj bolj zanimljivo pri tem pa ostane, da zavratinik ni bil slovenski, ker na njem so barve v takem redu, da se zdaj dotiče bela rudeče, zdaj bela modre. Magistratni ukaz dalje kaže, naj se v okolici uniči vse, kar je slovensko, naj se posebno pazi na klice: „Živijo Slovenci“ in „Ne vdajmo se!“ ter proti takim hudodelnikom ostro postopa! Ako more v denašnji preliberalni eri človek kaj tacega doživeti, ne zna, ali bi se jezil, ali smejal. S svojimi samosilnimi ukazi misli najbrže mestni magistrat spraviti okolico z mestom, ali pa dobi iz te moke kruh, je teško verjetno. — V okolici je že stara narodna navada, da ima v poletnih mesecih vsaka vas enkrat semenj, t. j. narodni ples pod milim nebom. Pri tej priči si plesišče okusno olepšajo z različnimi zastavami, med kterimi tudi slovenske ne manjkajo. Ravno v nedeljo bil je tak narodni ples v Proseku, ko pa zagledajo žandarmi in nalašč zarad to narodne veselice iz mesta poslani pelicaji slovensko zastavo, so ukazali, naj se odpravi takoj. Zastave tujh narodov šopirile so se torej na plesišči, slovenska pa se je morala unakniti, ker to želeli gosp. Hermet & Comp. — Le potrpežljivosti naših vrlih slovenskih okoličanov gre hvala, da v Proseku ta dan ni prišlo do žalostnih dogodeb.

Iz Dunaja 29. jul. [Izv. dop.] Vaši članki „Slovenci in slovenska vzajemnost“ zbudili so tudi tu pozornost. Reči smem, da smo Slovenci, čitaje one članke, oddefinili se, ko da bi nam kdo odvezel veliko breme s prš. Dovolite, da vam to trditev nekoliko pojasnim. Tukajšnje Slovence, menim se vé da mladino na visokih solah. Naprej pa se zavarujem, da sicer priletnegem nekoliko onim, ki so proti prejšnji navadi svoje jeli ali govoriti proti slovenski mladini, ali pa čisto molčali o nji, da namreč mladina nima odločevati: a prepričati se nisem mogel, da bi smeli njene misli ignorirati. Ravno narobe kaže zgodovina, da je mladina povsodi navduševala se za ideje, ki so se spolnile, čeravno ne tako urno, kakor je mlado navdušenje želelo. Gotovo važna je mladina tu, kader govorimo o kaki stvari, ki se ne more vresničiti preko noči. Zakaj tako idejo ima vsaj pozneje vresničevati tudi sedanja mladina, ko bo po čisto naravni poti stopila na mesto „starih“. Delo tako, ki ostane gotovo še sedajni mladini, je tudi dosega vzajemnosti naše, naj si jo mislimo tako ali tako. Zanimalo bo torej vsaj gosp. pisatelja onih člankov kratko pojasnenje, kako se kaže tu ona ideja vzajemnosti, tu, kjer dohajamo v dotiko vsi elementi jugoslovanstva: Bulgari, Srbi, Hrvatje in Slovenci, in tako sami po sebi moramo vsaj nekoliko soditi, na kaka tla pada zrno one vzajemnosti. Hrvatje in Slovenci so pred tremi leti tu ustanovljali jugoslovanstvo društvo, a pristopili niso ni Bulgari ni Srbi. Bulgarov je sploh malo tu, večina bulgarskih študentov obiskuje ruske visoke šole, in ti goré sicer za svobodo domovine svoje, in za politično vzajemno podpiranje, a o srbsko-hrvaškem literarnem jeziku ne govoré. Tudi v njihovih časnikih, kar jih tu brati moremo, ne nahajamo ničesa enakega. Smemo marni, da sosedstvo rusko, ena vera, živa dotika, ki jo ima skoro vsa inteligencija bulgarska z ruskim narodom, da bo vse to na njihov jezik imele

velik, a literarni enoti na jugu s srbskim jezikom ravno nasproten upliv. — Društvo je torej postalo, ker Srbi po dolgem pregovarjanji vendar niso pristopili, hrvaško-slovensko. Štelo je izprva obilo udov, ki so redno prihajali k shodom. A izostali so najprej Dalmatinci, kakor so mi dejali nekteri, zavoljo pretiranega hrvatizma nekterih Hrvatov, potem nekteri Hrvatje in Slovenci, in zadnje leto je pri navadnih shodih navadno število bilo k večjemu petnajst glav. Slovenci vidé hiranje društva in čuté potrebo društvenega življenja, ustanovili so „Slovenijo“ zraven „Juga“, in k shodom „Slovenije“ sešlo se je vselej veliko število. Od kod ta prikazen? Sledé pisatelja omenjenih člankov, ki je prvi tako odkrito spregovoril in nam idejo na bojišče postavil, in prepričani, da je tako za končno spoznanje resnice pričel duhovno boritev, ne strašimo se pripoznati, da je hiranju društva „Juga“ krivo medsobno nezaupanje in neodkritosrčnost. Dokler so se govorile navadne fraze o vzajemnosti, ni bilo sence nespোরazumljenja. A s tako megleno hrano se tudi tu ni dalo dolgo živeti. Vprašanje, kaj ima nam biti vzajemnost, je pokazalo različne misli, in sicer ono, da se imamo vsi poprijeti hrvaško-srbskega jezika, in ono, da nam je treba učiti se rusčine kot prihodnjega vseslovanškega jezika za višo literaturo. To nasprotje se je čutilo ko težko breme, in o tem si ni upal govoriti nikdo resno, in če je vendar kdo kaj omenil, molčali so oni, ki so bili nasprotnega mnenja in — izostali. Otdodi ono hiranje društva. Lahko si torej mislite, kako veselo smo pozdravili v vašem listu glas, ki je pretrgal ono neprijetno molčanje, in stvar samo porinil tako naprej, da se je očitna diskusija ogniti ne more. Če bi gosp. J. K., ki je v „Zukunft“ pisal proti pisatelju onih člankov, nemara menil, da se ima tudi to vtakniti v politično otročnico (politische kinderstube), da sem omenil hiranje društva, ki se je ustanovilo ravno radi dosege vzajemnosti: slobodno mu! Nam se ne zdi ta prikazen važna — a vsaj karakteristična.

Politični razgled.

Delegacije zdaj delajo v odborih. Beust je magjarski delegaciji o zunanji politiki ravno tak račun dal, kakor nemški.

Čehi jako odločno in pogumno odgovarjajo vladnim glasovom. „Pokrok“ prinaša članek, v katerem pravi, da, če računijo nemški može na krvavi upor v Česki, po katerem bi Čehi z bajonetom vrgli, je opomniti, da je bil tak krvav upor med Čehi že dvakrat. Čehi so tačas pali, a ne propali. Denes pa, če hoté nasprotniki česki narod tako daleč prignati, morajo vedeti, da je ta narod močnejši in vzbujeniji nego je kedaj bil. — Isto tako pravi „Politik“: „Ako se na višem mestu ne upa drugače opozicije zmagati kakor z orožjem, torej le udrite!“

Čehi pri volitvah v kupčijsko zbornico Pelzensko niso zmagali. Ker se je od strani Nemcev mnogo krivice in nepostavnosti godilo pred volitvami, posebno pri nabiranjih volilnih listov, volilna komisija volitev ni potrdila. Tako bodo menda še enkrat volili.

Prusovski časniki se zelo hudujejo nad Beusta, ki je v delegacijah djal, da se s Prusko sprijazniti ni bilo mogoče. Pravijo, da ni nič znano, da bi bil Beust kedaj bližal se Prusom.

Iz Rima klerikalni listi pišejo, da je Napoleon po svojem poslancu papežu obljubil, da bodo francoski vojaki za varstvo papeža tako dolgo ostali v Rimu, dokler bode papež hotel in za potrebno spoznal. — Napoleonu pa ni nič verjeti. On je bil tudi Maksimilijanu obljubil, da bodo francoski vojaki tako dolgo v Meksiki, dokler bo potrebno zdelo se Maksimilijanu. Kljubu temu pa jih je prej odtegnil in Maksimilijan je smrt storil.

Ruski cesar bo popotoval v Krim. Tam se snide z romanskim knjezom. Ta shod bi utegnil vpliv imeti na politiko Romanije, ki je Bratjanovo stranko vrgši, začela plavati nekaj preveč po magjarskih plavutih.

Na Španjskem si stranka don Karlosa ne more opomoči. Več njenih upornih čet je bilo tepenih in odvrgele so orožje.

Razne stvari.

* (Ljubljanski in celjski nemški turnarji) hočejo kakor se v celjski okolici govori, taborišče obstopiti in nobenega Slovenca ne pustiti vanj, t. j. kdor karte ne bi imel. Upamo, da se ta novica ne bo potrdila. To bi bil pač čuden očiten shod, kamor bi vsak ne smel priti brez vse karte. Posebno ljubljanski turnarji, ki so toliko nesreče nakopali kranjskim bratom, tu kmetom niso priljubljeni. Osvetujemo jim torej resno, da ne prejemljejo takega posla. Mi bomo vse storili, da bo posvetovanje in sklep na tem slovenskem taborji v Celji v miru dovršen. Potlej pa naj turnarji sami odgovornost prevzemo, če bodo s tacim branjenjem sami dražili slovensko ljudstvo. Kakor smo rekli, upamo, da bodo „verfassungstreuerji“ vse enake sklepe na tanko preudarili, in če so to sklenili, hitro preklicali.

* (Pobijati, „bekämpfen“) Nemškutarji v Celji so tudi na svoj program postavili, da se bodo pomenkovali in sklepali, kako bi se dalo narodno prizadovanje „bekämpfen.“ Ta beseda je kmete v celjski okolici in po vsej savinski dolini zelo razdražila. „Kaj!“ — pravijo, kakor nam iz celjske okolice kmet piše — „bekämpfen“ hočejo naše prizadevanje, da se nam narodna stara pravica dá? Mi smo na taboru v Žavcu mirno in po postavi prosili za svoje pravice, pa nismo nikomur nič „bekämpfen“ ohetali. Take besede so za nas Slovence, ki smo slovenske poslance volili, razžaljive.

* (Na časnikarskem shodu) dunajskem je bilo, kakor novine poročajo, vse vladno; gospodarji so bili judje in plačani ljudje. Samo na eni mizi so tiho sedeli nekteri pošteni može, časnikarji avstrijske opozicije, in so med sabo in tiho napitnico pili — kakor dunajski „Neues W. Tagbl.“ poroča — tistim vrlim kolegom, ki so zdaj za svoje prepričanje v ječah zaprti. Tem žurnalistom tudi mi srčni: živeli! zakličemo.

* (V Celje pride Dežman), glasoviti general ljubljanskih in kranjskih nemškutarjev in bode govoril. Savinci so radovedni, kakšen je ta mož, ki je v zadnjem času v svojem „Tagblattu“ tako strahovito po slovenskih kranjskih kmetih mahal, po obrazu; in pravijo: naj pride videt, da smo tudi pri nas prave slovenske krvi. Imel bo eno blamažo več. Celjski nemškutarji upajo, da jih bo Dežman, ki malo slovenski zná, sramotnega izida rešil, pa se motijo. Tudi baje na vse viže ugibljejo, kako bi Slovenec ne pustili k taboru in pravijo, da nimajo pravice „ker niso „verfassungstreu.“ Slovenci v savinski dolini in vsi oni, ki bodo prišli od drugih krajev, bodo znali udeležiti se tam, kjer se o njih in njihovih željah hoče govoriti — in bodo govorili tudi sami vsem overam nasproti.

* (Nobenega Slovenca!) To je geslo, to je pravilo nemškutarjev, kader gre tista opravila in službe oddajati, kateri skrbé za blagor in napredek slovenskega naroda. Kader govoré k nam in z nami, tačas imajo medene besede, o svobodi, enakosti, liberalnosti itd. Kader bi se imelo v delu pokazati, tačas se nemškutarstvo v pravi podobi pokaže. Za južno Štajersko so za šolske inšpektorje nasvetovani skoro samo zagrizeni nemškutarji. Iz gotovega vira vemo, da je bil iz prva nasvetovan eden tukajšnih profesorjev, ki je dober Slovenec. A nemškutarji, kateri imajo oblast, so na tisti nasvetovalni list najprvo postavili vprašaj —? — potem so ga pa čisto izbrisali. On je izobražen, skušen mož, to potrjujejo vsi njegovi tovariši, sin slovenskega naroda in pozná njegove potrebe. A vidi se, da se mu v greh šteje, ker ne tróbi v nemškutarški rog, ker je tudi zvest in pravi sin svojega naroda. — Dozdaj ti nadzorniki ljudskih šol niso potrjeni. Če bodo taki potrjeni, kakor čujemo, pričakovati sme vlada živega protesta od slovenskih Štajercev.

* (Deželni odbor kranjski) je v poslednji seji sklenil, da se županijam, ki so že pasji davek upeljale ali ga upeljati hočejo, podajo vodila, po katerih se v pravem redu more pobirati ta davek; temu poduku pa se bojo dodali tudi predpisi c. k. ministerstva, po katerih se odvrne ali zatara steklina. — Račun družbe kmetijske, kako se je obrnil dosihmal denar c. kr. ministerstva kmetijstva, je deželni odbor vzel v pregled. — Na vprašanje c. kr. deželne vlade: ali se deželni odbor hoče udeležiti komisijskih razgovorov o prenapredbi deželnega žebčarstva in kobilstva, se je odgovorilo, da. — Vlogo cestnega odbora Kamniškega in mnogih županij v ta namen, da bi se soseskina cesta od Radomelj čez Homec noter do Kamniško-Trziške katonske ceste uvrstila med konkurenčne ceste, je deželni odbor po §. 16 dotične postavbe izročil c. kr. deželni vladi s prošnjo, naj pové, ali od njene in vojaške strani ni nobenega zadržka proti temu uvrstjenju. Ako ga ni, bo deželni odbor to uvrstitev nasvetoval dež. zboru. — Na vprašanje vladino: iz koliko udov naj bi obstala deželna komisija za prenapredbo gruntne davka, to je ali iz 6. ali 10 raznih c. kr. deželnega glavarja, izmed katerih polovico voli c. kr. finančno ministerstvo (in sicer vsaj polovico teh udov iz vrste gruntnih posestnikov), polovico pa deželni zbor? je deželni odbor govoril, naj jih bode 10, in sicer zato, ker je stvar zelo važna in čem več glasov se sliši, tem bolje je, in drugič tudi zato, ker kranjska dežela, ki je majhna, ne bode imela podkomisij.

* (Ravnopravnost). Iz Vičina se v „Zkft“ piše: 23. julija je prišel v davkarijo kmet in je uradnika ogovoril slovenski, da bi rad davek plačal. Uradnik se zadere nad njim: „reden sie deutsch, ich kann nich windisch.“ — Skoro v vsacem listu imamo priliko prinašati take pričice in v nebo kričeče krivice. Pa ne zapisujemo jih samo zato, da se zgodovini ohranijo ter da so zapisane. Naše poslance opominjamo, da jih zberó v rešto in tako v dejanskih faktih vladi povedo, kako svobodo imamo. Da ne bo Hbst mogel reči: nobena uradnija mi ni znana itd.

* (Vojakom kranjskim), ki se bili v zadnji vojski ranjeni in in so invalidi postali, ali če teh ni, za njihove vdove in otroke, ali če tudi tacihi ni, za uboge doslužene vojake se bode 18. dan avgusta, to je, na dan godu cesarjevega 12 daril podelilo po 39 gold. 90 kr. Ta denar je po milošnjah nabralo društvo dobrotljivih gospa. Prošnje se imajo zadnji čas do 12 avgusta izročiti c. kr. deželni vladi v Ljubljani. — Se vé da vsak krajcar je dober, ki ga dobi siromak; ali da se še od tacega ubozeza, zberačenega denarja mora kuponski davek odrajtovati in da se vsacemu siromaku tako darilo od 50 gld. prikajša na 39 gold. 60 kr., to je vendar prečudno. „Nov.“

* (Porotniki) za letošnje leto (36) so bili postavno izžrebani v Pragi. Dve trejini je Čehov. Po tem tacem se českim listom od zdaj dalje ni bati tako ostrega preganjaja, kakor je vladalo dozdej pod „neodvisnimi“ sodniki. — Porotniki v Celji, katerim bo spadala sodba o mogočih grehih „Slov. Naroda“, še niso izžrebani. V celoti pa čujemo, da si natančno vseh ne poznamo, da jih je mnogo nad polovico — narodnih.

* (Iz Ipave) se piše v „Nov.“ da so uradniki, ki sicer nimajo navade brez dobrega plačila iz davkovskega denarja potovati, pridno hodili od vasi do vasi in nabirali volilne liste za kranjsko kupčijsko zbornico.

* (Starinosti), večidel star kufern denar, se pogostoma nahaja na Ptujskem polji ob Hajdinski strani. Naš poročevalec je našel kupren denar cesarja Klavdija, ter numizmatike vpraša, ali ni pomenljivo, da obrazi na denarjih gledajo vsi na desno, samo Klavdij in oba Napoleona na levo stran. —

* (Umrl) je slavni česki učenjak in domoljub dr. Jan. Purkyně. Na višku svoje učenosti, česti in slave on ni pozabil, da je vsacemu človeku treba delati za domovino in svoj narod. Njegov spomin se bode zato ohranil, dokler bo česki narod živel. Star je bil 82 let. Dolgo je živel, mnogo je delal. Pa ni dočakal, da bi bil njegov ljubljani narod, česko-slovanski zmagal. Umrl je pa s prepričanjem, da se ga bode spominjal hvaležen narod, ki bode kmalu zmagal.

* (Nasprotniki Slovanov) so, kakor smo že večkrat dokazali, povsod enako — krivični. To se potrjuje zopet iz Slovaškega. Namestu umrlega slovaškega škofa, ki je bil prijatelj svojega naroda Štefana Mojzesa, — magjarsko ministerstvo hoče Slovakom za škofa postaviti nekega Magjara Vagyon-a.

Dunajska borza od 30. julija.

Enotni drž. dolg v bankoveih 68 fl. 65 kr.	Kreditne akcije 312 fl. 70 kr.
5% metalike z obresti v maji in nov. — fl. —	London 124 fl. 70 kr.
Enotni drž. dolg v srebru 72 fl. 90 kr.	Srebro 121 fl. 50 kr.
1860 drž. posojilo 114 fl. 50 kr.	Cekini 5 fl. 90 kr.
Akcije narod. banke 758 fl. — kr.	

Modroslovec,

dokončavši vseučilišče, želi priti kam v mesto ali na deželo

za domačega učenika.

Napis prosí pod sledečim napisom: A. V. Bujanski, modroslovec na vseučilišči v Gradcu.

!! Oznanilo !!

Samo nekoliko časa še,

dokler se namreč zaloga popolnoma ne izprazni, razprodaja se blago, iz konkursne mase kupčijske hiše E. & P. na Dunaji — kolikor tega blaga še imamo.

Prodajemo 25 procentov ceneje, kakor je blago v fabriki veljalo, in sicer na drobno kakor na debelo.

Cena po odbitih 25% stoječa in nepremenljiva:

Trobela platna, 33 vatlov 5 fl. in više
 „ 36, 40 in 50 vatlov
 „ holandsko 11 „ „

Chiffon, Toileforte, Naturel Mollinos,
 vatal 14 kr. in više.
 Tkanina, vatal 15 „ „
 6 robeev iz pravega platna 90 kr.

Blago za obleko, jako različno, čudovito po ceni, po 10, 12, 15, 20 kr. itd. vatal.
 Tavak Mohair in Luster v vseh barbah po 30 kr. in više.
 Žensko perilo: srajce pisane in gladke in izmišljene po 1 gld 10. kr. in više.
 Korseti, pleteni in lepo izdelani, spodnja obleka; perilo za može vsake baže.

Sukno za hlače in sukne, kožuhovina, double, velour čudovito po ceni
 1000 vatlov platna, zadnji kosi do 5, 6, 8, in 10 vatlov se prodajajo neizmerno dober kup.
 Jopiči in plašči za dež po naj nižji ceni.

Na pismena naročila bomo ustrezali hitro ali za gotov denar ali proti poštnemu povzetju.
 Razpodajalnica edino v gospodskih ulicah št. 113 nasproti Pichsovi kavarni.
 Spoštljivo

Schneider & Bettelheimova
 razprodalnica dunajskega blaga.